

## Arrest

nr. 300 206 van 17 januari 2024  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS  
Eindgracht 1  
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 10 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 8 november 2023.

Gelet op de beschikking van 30 november 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 december 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond megedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

*"1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) van 27 maart 2023 waarbij zijn verzoek om internationale bescherming wordt onderzocht en behandeld met toepassing van artikel 57/6/1, § 1 en*

waarbij het verzoek kennelijk ongegrond wordt verklaard met toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

*Bij het, ten tijde van de bestreden beslissing geldende koninklijk besluit van 14 januari 2022, werd Albanië aangewezen als veilig land van herkomst. Ook het recentste koninklijk besluit van 7 april 2023 duidt Albanië opnieuw aan als veilig land van herkomst. Hieruit vloeit het vermoeden voort dat in hoofde van onderdanen afkomstig uit een veilig land, zoals in casu verzoeker uit Albanië, in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aanwezig is. Het komt verzoeker toe om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.*

*In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide en omstandige wijze gemotiveerd dat verzoeker echter geen substantiële redenen heeft opgegeven om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. De commissaris-generaal stelt vast dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij verder niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien wordt het beschermingsverzoek als kennelijk ongegrond beschouwd in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.*

*2. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Albanië te worden vervolgd in het kader van een bloedvete met de familie B.. In de bestreden beslissing wordt er vooreerst op gewezen dat verzoeker (en zijn zoon) zich hiermee in zijn huidige, tweede, verzoek om internationale bescherming baseert op het motief dat hij reeds in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming heeft uiteengezet en dat door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), in navolging van de commissaris-generaal, als ongeloofwaardig werd beschouwd. Verder wordt geoordeeld dat verzoeker en zijn zoon in het kader van verzoekers tweede verzoek om internationale bescherming geen elementen aanbrengen die deze eerdere beoordeling kunnen wijzigen en in tegendeel, door het afleggen van verdere tegenstrijdige, onlogische en onaannemelijke verklaringen, de geloofwaardigheid van verzoekers betrokkenheid bij de bloedvete met de familie B. verder ondermijnt.*

*2.1. Uit lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij geen valabele argumenten aanvoert die de desbetreffende overwegingen weerleggen of ontkrachten. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij evenwel geheel in gebreke blijft. Verzoeker komt immers niet verder dan het poneren van een vrees, het volharden in eerder afgelegde verklaringen, het bekritisieren en minimaliseren van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal en het verwijzen naar algemene landeninformatie, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt de pertinente motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken.*

*Waar verzoeker de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn opeenvolgende verklaringen en in de verklaringen van hemzelf enerzijds en deze van zijn zoon anderzijds nog poogt te vergoelijken, stellende dat uit psychologisch onderzoek blijkt dat wanneer iemand vaker wordt geïnterviewd over een bepaalde gebeurtenis dit verhaal niet altijd consistent is, zeker niet wanneer het over verschillende geïnterviewde gaat, slaagt hij er niet in de vastgestelde incoherenties te herstellen. Van verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn veiligheid en zijn leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij bij machte is om een juist, precies en waarheidsgetrouw vluchtrelaas weer te geven en dat hij nauwkeurige, coherente, consistente en geloofwaardige verklaringen aflegt omtrent feiten die de kern uitmaken van zijn vluchtrelaas, zoals onder meer met betrekking tot het verloop van de bloedwraakzaak, de 'rustigere' periode in de vendetta, het huwelijk(sfeest) van zijn dochter D., de motieven voor D.'s verblijf in Frankrijk, de politie-interventie van 17 oktober 2022, quod non in casu.*

*In zoverre verzoeker voorts de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen enerzijds en deze van zijn zoon anderzijds poogt te ontkrachten door te betogen dat zijn zoon T. niet op de hoogte was van elk detail, benadrukt de Raad dat verzoeker en zijn zoon in België internationale bescherming vragen omwille van problemen ten gevolge van een voorgehouden bloedvete met de familie B., zodat*

redelijkerwijze van T. kan worden verwacht dat hij zich terdege over deze problemen tracht te informeren, quod non. Te meer daar verzoeker en zijn zoon zich samen in België bevinden.

Aangaande de niet-doorleefde en lacuneuze verklaringen van verzoekers zoon T. omtrent zijn voorgehouden ondergedoken bestaan, merkt verzoeker in het verzoekschrift op dat zijn zoon erg onder de indruk was van het interview en de omstandigheden errond en dat hij daarom bepaalde elementen vergat, die bovendien voor hem minder belangrijk zijn zoals namen van nieuwslezers. De Raad wijst er te dezen vooreerst op dat elk persoonlijk onderhoud stress en emoties met zich meebrengt en de interviewer houdt hiermee rekening, maar in casu is er geen gegeven voorhanden dat stress en emoties verzoekers zoon hebben verhinderd coherente en doorleefde verklaringen af te leggen. Verder dient erop gewezen dat de inconsistenties en onaannemelijkheden geen betrekking hebben op details, maar op onder meer activiteiten waarmee verzoekers zoon zich jarenlang en uitsluitend zou hebben beziggehouden.

Met betrekking tot de tegenstrijdige verklaringen over het al dan niet plaatsvinden van een feest naar aanleiding van het huwelijk van verzoekers dochter D., geeft verzoeker aan dat hij zich heeft vergist en merkt hij op dat er inderdaad geen huwelijksfeest heeft plaatsgevonden zoals zijn zoon T. verklaarde en er slechts een verlovingsfeest was. De Raad kan na lezing van de notities van de persoonlijke onderhouds slechts vaststellen dat verzoeker zich te dezen bedient van loutere post factumverklaringen die niet de minste steun vinden in zijn verklaringen zoals hij deze in de loop van de administratieve procedure heeft afgelegd, noch in deze van zijn zoon T., en die aldus duidelijk na reflectie tot stand zijn gekomen om hun onderlinge verklaringen alsnog geloofwaardig te laten schijnen, doch waarmee hij niet vermag te tornen aan de pertinente overwegingen van de bestreden beslissing in dit verband.

Verzoeker vervolgt in het verzoekschrift dat er slechts een beperkte tegenstrijdigheid bestaat tussen zijn verklaringen en deze van zijn zoon aangaande de gsm waarmee hij naar de politie zou hebben gebeld na de ontdekking van een dreigenveloppe. Hij verduidelijkt dat hij zijn gsm heeft meegenomen naar België, maar dat zijn vrouw het telefoonnummer heeft behouden waardoor zijn zoon begrijpelijk aangeeft dat verzoeker zijn gsm niet naar België heeft meegenomen. De Raad merkt op dat verzoeker hiermee de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen minimaliseert, volhardt in één versie van de tegenstrijdige verklaringen en een andere afgelegde verklaring door zijn zoon ontkent die daarentegen aangaf dat deze gsm stuk was en verzoeker een nieuwe kocht in België, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij niet vermag de vastgestelde incoherentie toe te dekken.

Door in het verzoekschrift verder te betogen dat zijn familie enkel de politie contacteerde over een enveloppe, maar zij geen klacht durfden indienen tegen de betrokken familie, beperkt hij zich wederom tot het louter volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, waarmee hij niet vermag de vaststelling te verklaren of te weerleggen dat het niet aannemelijk is dat hij en T. enerzijds de politie verwittigden in de hoop op bescherming, doch anderzijds geen officiële klacht durfden in te dienen.

Dat zij niet bij medebewoners hebben geïnformeerd over de dreigenveloppe kan volgens verzoeker verklaard worden door het gegeven dat hijzelf geen buitenstaanders erbij wilde betrekken, alsook dat buitenstaanders zich niet in dit probleem wensten te mengen. Verzoeker beperkt zich met dit betoog tot het uiten van blote en hypothetische beweringen die (de ongeloofwaardigheid van) zijn houding echter niet kunnen vergoelijken.

Gelet op het voorgaande treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze stelt dat er ook in het kader van het tweede verzoek om internationale bescherming geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde persoonlijke betrokkenheid bij de bloedvete met de familie B..

2.2. De Raad stelt vast dat verzoeker de overige motieven van de bestreden beslissing, die pertinent en draagkrachtig zijn en die steun vinden in het administratief dossier, ongemoeid laat. Bijgevolg blijven deze motieven onverminderd overeind en worden deze door de Raad tot de zijne gemaakt.

2.3. Uit niets blijkt dat er heden in Albanië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

3. *Gelet op wat voorafgaat, lijkt het erop dat verzoeker geen substantiële redenen heeft opgegeven om zijn land van herkomst, Albanië, in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.*"

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

*"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."*

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 21 december 2023 staat het volgende vermeld:

*"De Kvz nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen. Adv VzP verwijst naar haar pleidooi in vorige zaak met rolnr. 5. Het feit dat familieleden de zaken uit hun asielrelaas anders ervaren en als dusdanig anders verwoorden, haalt het oordeel van tegenstrijdigheid onderuit. Ze herhaalt de onmogelijkheid tot effectieve bescherming omwille van corruptie bij politie en justitie."*

Het pleidooi in de vijfde zaak op zitting waarnaar de advocaat verwijst, betreft verzoekers zoon (rolnummer 291 538) en luidt als volgt:

*"De Kvz nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen. VzP stelt niet te kunnen rekenen op bescherming in Albanië door de hoge graad van corruptie bij politie en justitie. Wat het CGVS als tegenstrijdigheden beschouwt aangaande haar VIB tegenover de versie van haar familieleden, wijst zij erop dat dezen niet zomaar een mooi verhaaltje ingestudeerd hebben, neen, dit wijst op een ware toedracht van de gebeurtenissen want elkeen heeft hierover zijn eigen aparte, ware ervaring. Tegenstrijdigheden betekenen niet dat de waarheid geweld werd aangedaan. Enkel dat ze het wedervaren anders ervaren hebben. Zij verwijst naar haar verzoekschrift."*

5. Verzoeker brengt ter zitting, met voornoemde argumentatie, geen concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 24 oktober 2023.

5.1. Verzoeker gaat niet, laat staan concreet, in op de grond van de beschikking en hij onderneemt geen (ernstige) poging om een concrete repliek te formuleren op de inhoud ervan. Hij laat alzo na hierop een antwoord/repliek te geven en de gronden van de beschikking in een ander daglicht te stellen.

5.2. De opmerking van verzoekers advocaat ter zitting dat wat de verwerende partij als tegenstrijdigheden beschouwt tegenover de versie van verzoekers familieleden, *in casu* verzoekers zoon T. die zijn verzoek om internationale bescherming integraal steunt op het verzoek om internationale bescherming door zijn vader ingediend (zaak 291 538), zij niet zomaar een mooi verhaaltje hebben ingestudeerd, doch daarentegen zij elk hun eigen aparte, ware ervaring hebben en dat tegenstrijdigheden niet betekenen dat de waarheid geweld werd aangedaan maar enkel dat zij het wedervaren anders ervaren hebben, is te dezen laattijdig (en niet ernstig).

Dit argument dat ter zitting voor het eerst wordt aangehaald, namelijk dat verzoeker en zijn zoon de zaken elk anders op hun eigen manier zouden hebben ervaren, betreft argumentatie met betrekking tot en alzo een verweer tegen de bestreden beslissing van de verwerende partij die verzoeker al eerder in zijn verzoekschrift had kunnen aanbrengen, hetgeen hij echter geheel naliet.

Verzoeker repte immers in zijn verzoekschrift, ofschoon hij hiertoe de mogelijkheid had en het verzoekschrift precies daartoe dient en hij bovendien in het verzoekschrift wel andere argumenten met betrekking tot de vastgestelde tegenstrijdigheden aanvoerde -waar in de beschikking op wordt ingegaan-, met geen woord over het feit dat hij en zijn zoon de zaken anders zouden hebben ervaren en dat hun verklaringen om die reden niet tegenstrijdig zouden zijn.

Een verzoek tot horen strekt er evenwel niet toe om onvolkomenheden in het verzoekschrift alsnog recht te zetten of om nieuwe middelen of argumenten aan te voeren. Om die reden is verzoekers betoog ter zitting laattijdig, gelet op het doel van de vraag tot horen.

Een vraag tot horen na een beschikking op grond van artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet biedt de betrokkene geenszins de mogelijkheid nieuwe middelen of argumenten aan te voeren. Het gaat er enkel om dat de betrokkene die daarom verzoekt de mogelijkheid krijgt zijn standpunt op de terechtzitting uiteen te zetten indien hij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen argumentatie (RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; RvS 29 oktober 2013, nr. 10.017 (c)).

In het kader van zijn verzoek tot horen van 8 november 2023, na(ar aanleiding van) de beschikking van 24 oktober 2023 op grond van artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet, komt het verzoeker toe om ter zitting concreet uiteen te zetten met welke gronden in de beschikking hij het niet eens is en waarom. Zoals eerder opgemerkt, blijft verzoeker hiertoe in gebreke, aangezien hij zich beperkt tot argumentatie die niet (zozeer) op de beschikking is gericht, doch wel op de beslissing van het CGVS en hij als het ware nieuwe argumenten poogt aan te voeren, als aanvulling op de argumentatie eerder in zijn verzoekschrift aangebracht.

5.3. Ten overvloede wordt erop gewezen dat het vergelijken van verklaringen afgelegd door familie- en gezinsleden die zich in het kader van hun verzoeken om internationale bescherming beroepen op dezelfde feiten een nuttige methode is om de waarachtigheid van deze feiten na te gaan. Er anders over oordelen zou elk gehoor, dat tot doel heeft een precieze inschatting te kunnen maken van de gegrondheid van de vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zinledig maken. Van gezinsleden, zoals verzoeker en zijn zoon T., die beweren hun land van herkomst te hebben verlaten op grond van dezelfde asielmotieven, kan in alle redelijkheid worden verwacht dat zij eensluidende verklaringen afleggen over feiten die de kern van het relaas uitmaken, zoals deze met betrekking tot dewelke de tegenstrijdigheden *in casu* werden vastgesteld. Verzoeker kan de impact ervan dan ook niet bagatelliseren, en hun tegenstrijdige verklaringen hebben geenszins betrekking op details doch wel op belangrijke zaken in het kader van hun relaas. Bovendien werd in de beschikking o.a. al op het volgende gewezen: *“In zoverre verzoeker voorts de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen enerzijds en deze van zijn zoon anderzijds poogt te ontkrachten door te betogen dat zijn zoon T. niet op de hoogte was van elk detail, benadrukt de Raad dat verzoeker en zijn zoon in België internationale bescherming vragen omwille van problemen ten gevolge van een voorgehouden bloedvete met de familie B., zodat redelijkerwijze van T. kan worden verwacht dat hij zich terdege over deze problemen tracht te informeren, quod non. Te meer daar verzoeker en zijn zoon zich samen in België bevinden.”* Verzoeker laat ter zitting deze grond van de beschikking geheel ongemoeid en onbesproken.

Dat eenieder zaken op zijn eigen persoonlijke manier ervaart, neemt bovendien hoe dan ook niet weg dat eensluidende, overeenstemmende verklaringen (kunnen) worden verwacht van personen die op grond van dezelfde feiten en vrees (bij terugkeer) om internationale bescherming verzoeken. Verzoeker en zijn zoon blijven hier echter in gebreke, zoals eerder werd vastgesteld, gelet op de talrijke

tegenstrijdige versies in hun verklaringen die niet met elkaar te verzoenen zijn. Er kan niet worden ingezien hoe een verschil in ervaren kan verklaren, en de uitleg dat ieder persoon zaken op zijn eigen manier ervaart, biedt (hoe) dan ook geen verklaring of rechtvaardiging waarom er volgens verzoeker wel en volgens zijn zoon T. geen dan wel een feest zou hebben plaatsgevonden voor hun dochter respectievelijk zus D. in Albanië. Dit geldt o.a. eveneens waar volgens de versie van verzoeker hij zijn gsm meenam uit Albanië naar België, terwijl deze volgens zijn zoon stuk achterbleef in Albanië en er hier een nieuwe telefoon werd aangekocht. Dit betreft manifest tegenstrijdige versies die niet met elkaar te verzoenen vallen en geenszins door een verschil in persoonlijk, eigen ervaren te verklaren en te rechtvaardigen zijn. Zoals eerder al werd aangegeven, halen de vastgestelde tegenstrijdigheden de geloofwaardigheid van verzoekers relaas, dat al eerder door het CGVS en de Raad bij verzoekers vorig, eerste verzoek om internationale bescherming ongeloofwaardig werd bevonden, op ernstige wijze onderuit.

Zoals eerder opgemerkt, gaat verzoeker ter zitting niet, laat staan concreet en inhoudelijk in op de gronden van de beschikking, zoals o.a. waar wordt ingegaan op zijn betoog in het verzoekschrift omtrent o.a. het feit dat het geen huwelijks-, maar een verloofsfeest van D. was, waarmee hij, zoals aangegeven in de beschikking, op generlei wijze afbreuk doet aan de betreffende vastgestelde tegenstrijdigheid tussen zijn versie en die van zijn zoon T.

Gelet op het geheel van de vaststellingen kan er ook in het kader van het tweede verzoek om internationale bescherming van verzoeker geen geloof worden gehecht aan verzoekers beweerde persoonlijke betrokkenheid bij de bloedvete met de familie B. Verzoekers relaas, waarop ook zijn zoon T. zich in het kader van diens verzoek om internationale bescherming volledig steunt, is ongeloofwaardig.

5.4. Gelet op de ongeloofwaardigheid van het vluchtrelaas, is de vraag naar eventueel voorhanden zijnde nationale beschermingsmogelijkheden in het land van herkomst irrelevant.

6. Derhalve wordt, gelet op hetgeen voorafgaat, geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 24 oktober 2023 opgenomen grond. Bijgevolg blijkt niet dat verzoeker substantiële redenen heeft opgegeven om zijn land van herkomst, Albanië, in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien januari tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS